

I sagen om regler for registre i Europol fik avisen Information oplysninger fra Justitsministeriet om et hemmeligt Europol-dokument, oplysninger, som justitsministeren få dage før havde nægtet at give under en debat i Folketinget.

Keld Albrechtsen (EL):

Grunden til, at jeg har stillet dette spørgsmål, er, at vi i en udsendelse i DR-tv den 7. marts 1996 fik oplyst, at man i USA har et forbud mod, at regeringen kan give det, man kalder selektiv offentliggørelse af dokumenter, og jeg synes, at vi er kommet ind i en situation her i Danmark, hvor regeringen benytter sig af selektiv offentliggørelse.

Det betyder altså, at nogle kan få adgang til dokumenter, som andre ikke kan få, og nogle kan offentliggøre noget under betingelser, som er uklare, og det håber jeg statsministeren vil sikre at vi får på det rene, så vi ikke oftere kommer i den situation, at en uklar retstilstand skaber de problemer, som det gør, når det f.eks. giver anledning til, at regeringen så forsøger at retsforfølge journalister, fordi man selv har skabt en uklar retstilstand.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har forstået spørgsmålet sådan, at det omhandler offentlighedens adgang til dokumenter, som befinder sig i statens arkiver. Lovgivningen om offentlige arkiver såsom Rigsarkivet henhører under kulturministerens ansvarsområde. Derfor synes jeg, det er rigtigst, at kulturministeren redegør for de gældende regler på området.

Inden skal jeg blot erindre om, at arkivloven selv foreskriver, at forslag til revision af loven skal fremsættes i folketingsåret 1996-97. Der får vi rig lejlighed til at drøfte lovens forskellige aspekter.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Hr. Keld Albrechtsens spørgsmål handler om arkivlovens bestemmelser om adgang efter dispensation til fortrolige arkivenheder og dokumenter. Spørgsmålet kan for mig forstås på to måder.

Hvis hr. Keld Albrechtsen med selektiv offentliggørelse mener forskelsbehandling af personer, der har søgt om adgang til fortroligt materiale, er svaret lodret nej, for et sådant forbud har vi allerede. Dette følger af den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning, som indebærer, at lige tilfælde behandles lige.

Hvis hr. Keld Albrechtsen med forbudet mod selektiv offentliggørelse lægger op til, at enten skal en given arkivenhed eller et givet dokument være tilgængeligt i sit fulde omfang, eller også skal det være hemmeligt, er svaret også lodret nej, for et sådant forbud vil stride imod arkivlovens intention om størst mulig åbenhed i arkiverne.

Det kan tilføjes, at arkivloven giver personer mulighed for at få adgang til fortrolige dokumenter på særlige vilkår. Også denne mulighed er til stede på grund af intentionen om størst mulig åbenhed.

Jeg vil ikke udelukke, at der kan være behov for at præcisere reglerne om bl.a. de betingelser, som knyttes til adgangen efter dispensation til fortroligt materiale. Folketinget får i næste samling rig lejlighed til at diskutere disse spørgsmål, eftersom arkivloven, som statsministeren også nævnte det, skal revideres i folketingssamlingen 1996-97.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, og det glæder mig, at man i forbindelse med revision af arkivloven vil kigge på problemet.

Men jeg vil gøre ministeren opmærksom på, at mit spørgsmål ikke alene handler om arkivloven, men også om den adgang, som regeringen som helhed giver til dokumenter, dvs. også hvad man giver Folketinget af oplysninger. Vi har i en anden sag, som justitsministeren var indblandet i, været ude for, at en avis kunne bringe oplysninger vedrørende indholdet i et fortroligt dokument, skønt ministeren havde nægtet at give de samme oplysninger til Folketinget.

Her har vi altså en sag, hvor Folketinget ikke fik adgang til det pågældende dokument, men det fik andre altså efter arkivloven. Det synes jeg ikke er rigtigst. Sådan kan det ikke være. Folketinget må vel være den part, som først og mest omfattende skal orienteres om sagerne.

Men så vil jeg godt spørge med hensyn til den sag, som vedrører journalist Poul Brink, hvor man altså under særlige vilkår under særlige betingelser har givet adgang til, at en journalist kunne offentliggøre oplysninger om indholdet i et fortroligt dokument: Er det ikke skadeligt for retssikkerheden, at man fastsætter sådanne uklare betingelser, som giver en udvalgt kreds af mennesker adgang til på særlige og meget uklare vilkår at offentliggøre oplysninger fra hemmeligtstemplede dokumenter? Er det ikke